

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.58. Collegium Sorbonicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

§. LVIII.

Sæcul. XIII.
A. C. 1259.*Collegium Sorbonicum.*

Reginaldi ætate conditum est clarissimum Universitatis collegium Sorbonicum, sic nominatum ab authore suo Roberto Sorbonico, qui & ipse hoc nomen ab ortus sui loco pro temporis more traxerat. Cameracensis primum, dein Parisiensis Canonicus, ac Regis Clericus, seu S. Ludovico a sacello fuit, qui virum ob celebratissimam ipsius virtutem in aula sua commorari voluit, & ad mensam suam interdum adhibebat. Collegium illud suum construere cœpit anno 1250, cum Rex aut potius Regina Blanca hoc absente eum in finem illi Parisiis dedisset domum quandam ante Palatium Thermarum: quod fuerat Imperatoris Juliani apostatæ palatium, cujus rudera etiamnum videntur. Postea Rex domos omnes, quas eodem in loco habebat, Roberto Sorbonio concessit pro quibusdam aliis, quas Robertus possederat in vico *de la Bretonnerie*, ac Regis Rogatu Religiosis sanctæ Crucis cesserat. Litteræ datæ sunt mense Februario an. 1258. Collegium Sorbonicum pro pauperis Theologiæ studiosis exstructum est.

*Joinv. p. 6.**Dubrevil.
Antiq p. 617
Duboulai.
p. 224.**Sup. lib. 14.
§. 34.*

Religiosi sanctæ Crucis sunt quædam congregatio Canonorum Regularium

*Dubois.
p. 417.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1259.

Chapeau.
to. 2. p. 262.

Bibl. Patr.
Paris. to. 5.
p. 1006.

sub initium ejusdem seculi a Theodorico Cellensi Canonico Leodiensi instituta. Illorum domus primaria est asceterium Hohenjense anno 1234 a Joanne Apio Episcopo Leodiensi conditum.

Tria Roberti Sorbonii scripta habemus plus pietatis quam doctrinæ monstrantia, & simplicissime, ne dicam, ruditer composita. Sed Guilielmi de Sancto Amore cæterorumque ejusdem temporis Authorum stylus vix sublimior est. Roberti librorum dos est, quod sint solidi, practique, & unice ad utilitatem animarum tendant. Cuncti tres ad penitentiam pertinent. Primus est inscriptus: De Conscientia; alter: De Confessione; tertius: Iter ad paradisum. Primus videtur esse factus pro auditoribus scholarum: nam perpetuo examen, quo Cancellarius Universitatis eorum doctrinam periclitatur, cum judicio Dei comparat. Siquis sibi proposuisset, ait, Parisiis docere litteras, quantocunque labore constaret, quia repulsum passus in furcam ageretur: foret cupidissimus e Cancellario vel ex quodam ejus senatore intelligendi, quoniam ex libro examinandus esset: si ponamus eum Doctorum albo inferi haud posse absque examine; nam hujus interdum gratia fit candidatis illustrioribus. Volumus autem omnes paradisum ingredi: & omnes, qui eum intrabunt, Theo-

Theologiæ Doctores erunt, legentque magnum codicem, nempe librum vitæ, in quo scripta sunt omnia. Antequam in paradiso Doctoribus adscribemur, examen omnes subibimus, & hujus nemini fiet gratia in die judicii. Haud ignoramus, ex quo libro examinandi simus, videlicet ex libro conscientiæ. Proinde sicut infans esset Clericus, si, cum Cancellarius ei dixisset: Ex hoc libro solo examinaberis, hunc relinqueret, ut incumberet in alios: sic summa est amentia omittere librum conscientiæ, ut aliis navemus operam, aut majorem demus, quam illi, ex quo severe sumus examinandi.

Totum opus reliquum eodem scriptum stylo eadem comparatione nititur: & ibi videre licet, quali tunc modo Cancellarius Doctoribus annumerari cupientium eruditionem exploraverit. Liber de confessione continet examen conscientiæ in modum dialogi arcanum Judicem inter ac pœnitentem: & author ibi late excurret in singula rerum capita. Via ad paradisum in triduum divisa est, nempe in diem contritionis, confessionis, & satisfactionis. Ibi scriptor asserit, pœnitentem debere paratum esse ad noxas vitandas potissimum ob amorem Dei, etiamsi nec paradisus nec inferi darentur; deinde pro quovis peccato mortifero teneri ad septem annorum pœnitentiam;

T 3   atque

Sæcul. XIII.

A.C. 1259.

Duboulat.

p. 238.

Bibl. p. 1016.

p. 1029.

Sæcul. XIII. atque si eam hac in vita non peragat, in
A.C. 1259. flammis piacularibus completurum: ubi
 cernimus, veterum pœnitentiam nondum
 in oblivionem venisse. Author nec sub-
 tiles ratiocinationes, nec locos commu-
 nes adhibet, sed argumenta sub sensum
 cadentia, & exempla familiaria.

§. LIX.

*Veteres Carthusianorum constitu-
tiones.*

Scholæ Parisiensis existimatio illuc at-
 traxit Carthusianos, ut docet titulus
 eorum institutionis, ubi Rex S. Ludovi-
 cus ita loquitur: Fratres Ordinis Carthu-
 siani nobis præsentes supplicarunt, ut si-
 bi concederemus nostram domum in Val-
 le Viridi prope Parisios urbem nostram,
 in qua largiter fluunt doctrinæ salubris
 aquæ totam irrigantes Ecclesiam. Tum
 Rex stipis instar eis castrum donat cum
 quibusdam bonis aliis. Litteras publi-
 cas dabat Meloduni mense Majo anno
 1259.

Duboulay
p. 360.
Dubois
p. 435.

Discipl.
Ord. Carth.
p. 112. 128.

Eodem anno Carthusiani generalia
 comitia obiire, ubi Rifferus decimus ter-
 tius Carthusiæ Præpositus, (Priorem vo-
 cant) curavit auctoritatem dandam con-
 stitutionibus Ordinis a se collectis, e-
 mendatis, auctisque: & hæ sunt, quas
 appellant statuta vetera. Inter alia ibi
 legitur: